

anses som imødekommende. Jeg skal nu for det første gøre opmærksom paa, at dette Forslag ikke har været mig bekendt, før efter at Sagens Behandling i Udvalget var afsluttet, og dernæst skal jeg sige, at Betydningen af Ændringsforslagets første Punktum ophæves ganske af det andet Punktum. Nu hørte jeg nok en Bemærkning af det ærede Medlem om, hvad dette andet Punktum skulde betyde. Men saaledes som det staar, har man maattet formode, at Meningen skulde være den, at den Klassificering af Kvæg, som finder Sted ved Opkøb til Eksport, og som jo er en Forudsætning for, at en Kødordning indadtil overhovedet kan være tilfredsstillende, skulde ikke kunne bringes til Anvendelse. Hvis det er Forslagets Mening — og det maa man antage — vil det altsaa sige, at den foreslaaede Overpris af 24 Øre er en Overpris ud over første Klasses Pris, og at der ingen Klassificering vil kunne finde Sted ifølge Sætningen: „Opkøb af Kreaturer til Hjemmemarkedets Forsyning sker i fri Handel“. Det vil sige, at denne Overpris udover første Klasses Pris vil komme til at gælde baade for anden og tredje Klasses Kød og altsaa vil kunne antage en ganske urimelig Højde. Saa det er altsaa kun tilsyneladende, at Ændringsforslaget betegner en virkelig Imødekommen. Saaledes som Forholdene foreligger, maa jeg ubetinget tilraade at stemme for § 2 i den af Flertallet foreslaaede Form. Heri omhandles jo ogsaa Afgiften. Jeg tillod mig, den Gang jeg fremsatte Lovforslaget, at bemærke, at jeg havde ment at burde fremsætte et Forslag, hvorunder denne Ordning finansielt holdtes indenfor Rammerne af den gældende Flæskeordnings Udgifter for Staten, men at jeg vidste med Sikkerhed, at de landøkonomiske Betragtninger vedrørende Ordningen vilde have tilstrækkelig fremtrædende Repræsentanter her paa Rigsdagen til, at en rimelig Ordning af Afgiftsforholdene vilde komme til Stede, og jeg maa mene, at det Ændringsforslag, Flertallet har stillet, hvorefter Afgiften fra nu til den 15. Oktober bliver 7 Øre, og at den derefter stiger til 10 Øre uanset, om der finder Prisforhøjelse Sted ved Eksportsalg eller ikke, og at endvidere Eksportafgiften deles mellem Staten og Producenterne i Forholdet 75/25, dog saaledes, at den eventuelle 3 Øres-Forhøjelse bliver at tage i Betragtning paa den Maade, som Ændringsforslaget angiver. Denne Ordning maa jeg finde at være tilfredsstillende, og

jeg udtrykker min Glæde over, at der har kunnet samles et stort Flertal herom.

Om Afgiften rettede det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) en Forespørgsel til de andre Partier, men det vil vel heller ikke være urimeligt, at jeg besvarer den: Om man tiltraadte den Opfattelse, at denne Afgift falder bort med Lovforslaget og ikke paa ny kan opkræves før efter Forhandling med Landbrugsorganisationerne og Vedtagelse paa Rigsdagen. Det er jo klart, at den i dette Lovforslag vedtagne Afgift er bortfaldet, naar Loven selv bortfalder, og denne Afgift kan altsaa ikke opkræves paa ny, medmindre en lignende Ordning som den, der her er Tale om, vedtages af Rigsdagen. Den Afgift, som denne Statsafgift afløser, er imidlertid en Afgift, som Landbrugsorganisationerne efter en længere Forhandling blev enige om, at det vilde være hensigtsmæssigt ogsaa set fra deres eget Synspunkt at lade opkræve, og hvis den nuværende Ordning skulde tænkes helt bortfaldet 15. Januar og ikke erstattet af en ny Statsordning, er det givet, at der ikke kan være noget til Hinder for, at Landbruget selv paa ny træffer Beslutning om, at en saadan Afgift skal opkræves og bruges til Udligning af Forskellen i Priserne paa det udførte og det til Indlandets Forbrug solgte Kød. Jeg skal altsaa udtale, at jeg maa mene, at Sætningen, saaledes som den staar i Mindretallet Venstres Ændringsforslag i Betænkningen, at Afgiften „ikke paa ny kan opkræves før efter Forhandling med Landbrugets Organisationer og Vedtagelse paa Rigsdagen“, ikke i alle Tilfælde vil nødvendiggøre, at begge disse to Ting indtræder, for at Afgiften skal kunne opkræves.

Naar endelig det ærede Mindretal, for hvilket det ærede Medlem fra Sæby var Ordfører, har foreslaaet, at Drøftelsen af Spørgsmaalet skal ske i det staaende Landbrugsudvalg, kan jeg ikke erkende, at der her er fundet det rette Forhandlingsforum; set fra et Producentstandpunkt kan Landbrugsudvalget naturligvis være det rette Forum, men den Ordning, der her er Tale om, er baade en Producentordning, en Forarbejderordning og en Forbrugerordning, og derfor maa det Organ, hvori Forhandlingerne finder Sted, være et Organ, hvori alle disse interesserede, Producenterne, Forarbejderne, altsaa Slagterne, og Forbrugerne, er repræsenterede, og et saadant Udvalg forefindes. Jeg skulde tro, at Landbruget vilde finde